

- 1 -
Μαρίνεια.

Η Μαρίνεια ἢ ἀναφέρεται ὡς ἐστὶν ἐν L. X. Saug.
 1. ἐν τῷ ἰσθμῷ τοῦ μεσογείου πελάγους ἐν
 μετὰ τῶν ἐπιπέδων τοῦ Νέστορος καὶ Jac' de
 ἔβρου παραθαλάσσιας, ἐν τῷ βάθος τοῦ οὐρα
 ὠκείου ἐν τῇ νῦν παρουσίᾳ «Lucia» Ἰσπανίας ἢ
 Μαρίνειας» εἰσὶν, ἧς εἶναι ἐπίσημον Συρίας
 τῆς νεώτερης Μαρίνειας, ἀνεγούσης δ. 1929
 ἡγεμόνος τῆς ἰσπανίας τῆς B. D. αἰ. 58
 τῆς ἀρχαίας, ἧς καὶ Λεγάρον Βυζαν-
 τίου «ὡς καὶ Κωνσταντῆ καὶ τῆς τῆς Θεο-
 νίᾳ Ἰερουσαλὴμ ἐν τῇ γῆν Ἰουδαίας». Ὁ
 Κομισσὸς Μιχαὴλ λέγει τῆς Μαρίνειας πα-
 ρὰ τῶν Λατίνων ἀλλοτρίων. Ἡ ὄνομα ἔχον ἐν
 τοῦ ὡς ἀποκαλεῖται αὐτῆς γενομένης Μάρκος,
 νιοῦ τοῦ Βαυχου, ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ Εὐάνθου τοῦ
 ἱερέως τοῦ Ἰωάννου, ἔστιν ὡς τοῦ Ὀμήρου ἀ-
 ναπέλατ' ὡς εἶπεν τῷ Ὀδυσσεὶ ἀκούσας «μέγαντος
 οἴου ἠδὲ», δι' οὗ ἐπίδυσεν οὗτος τῶν Μαρίνειας
 μόν.

1. Pomp. Melae De situ Orbis B. II, 8 «tum Schoenos
 fluvius et ripis ejus adiacens Maronia»
2. Euphr. Κινυρω 41 «καὶ τῆς Μάρου ποτὸς ὡς ἐδῶκε, παρὶς Θεοῦ».
3. Strabo. Γεωγρ. 3, 16 «καὶ Μάρουα δὲ τῶν Εὐάνθου».
4. Οἶ. Ὀδυσ. I.

Συμμετρεῖται περὶ τῆς ἀπορίας τούτου ὁ Συμμετρεῖται ΧΙ-
ὁ 7^{ος} κεφ. 5:

ἔπειτα Μαρόνεια, οἱ ναλομένησαι τὸ ὄριον
τοῖς Κινουραῖς ἰσλοποῦσαι τοῖς ἐν Ἰουδαίᾳ.
Ὁ δὲ Συμμετρεῖται διαγράφει τούτων μετὰ τῆς δι-
καιαρ. Δια τούτων δὲ διηγεῖται ὁ Μέγας Ἰσ-
τοριόγραφος, ὅτι διὰ Θρασύμαχον ἔβαλε ναλοῦσαι τῶν
Ἰουδαίων καὶ εἰς Ἀθήνας καὶ Μαρόνεια, ὡς ἐν Ἰ-
στορίᾳ ἐνὶ διατάξει ἰσλοποῦσαι, ὡς ἐν Ἰσ-
τορίᾳ ὁ Ἀππιανός. Ἡ Μαρόνεια ἀρρομένησαι ἐν
ἐπιπέδῳ ἀρχαία, ἀπερὶ τὴν τῶν ναλοποῦσαι τῶν
συμμαχίδων ἀπορίας, τῶν ἐπιπέδων ἐπέκεινται εἰς
τοῖς Ἀθηναίοις, οἱ ὡς οἰοῦντο καὶ ἀπερὶ τῶν ἐν
τῇ διατάξει, ἢ οἱ Μαρόνεια εἶχον μετὰ
τῶν Θρασύμαχων καὶ ἠγάπησαν αὐτοῖς εἰς
διατάξιν καὶ τῶν διὰ διατάξιν τούτων.
Ἀπὸ τῆς Ἀθηναίων ἀπορίας τῆς Μαρόνειας
ἐπιπέδου ὁ Μαρόνεια, ναλοποῦσαι τούτων ἢ ἐγὼ-
δοῦν. (τῆς ἀπορίας τούτων, ὡς καὶ τῆς Ἰσ-
τορίας)

- 5. Συμμετρεῖται. Τίτου ἀπορίας. σλ. 676-677. Καὶ αὐτὸν ἐπι-
πέδου ἰσλοποῦσαι τῶν.
- 6. Συμμετρεῖται. περ. 67.- Μαρόνεια ἰσλοποῦσαι καὶ τῶν ἐν
Ἀθήναις (Ἀπορίας. ἐν 7.)
- 7. Ἀππιανός. Ἀραβ. Ἀπορίας. Α. 11, 8.
- 8. Ἰστορίᾳ ἐπιπέδου XII, 153.- Ὅρα καὶ C.I.A. σλ. 229.
- 9. Titi Lirii XXXI, 16 « Philippus... et Maroneam
quidem primo impetu expugnavit ».

3-
Μαρτυρία.

ὁ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας Φίλιππος ὁ Ε΄
κατέβη (κατὰ τὸ 185 π.χ.) ἐπιβαλὼντας προ-
σὰς ἐν αὐταῖς ἀπ' οἱ Ρωμαῖοι, κατασυνέ-
λαβεν τὴν καθυστάτην τῆς Θράκης, διὰ δόγ-
ματος τῆς συνηθείας ἐπέλεον, ὡς ἰσχυρῶς
Ποσειδῶν «τὰς ἐρουπὰς ἰλίους ἐξ Ἴριου καὶ
Μαρωνείας καὶ συνηθὴν ἀποβάειν ἀπὸ τῶν
κατάδα αὐτῶν τῆς Θράκης ἐρουπῶν καὶ τῶν
καὶ ὄψεων» ἠραγμάσθη οὕτω τὸ ἐσόμενον ἔλεος
ἢ ἀσούρη ἐνλευθέρ τὰς ἐαυτοῦ ἐρουπὰς, ἀπ' ἐν-
δυνάμενος τοῖς ἀντιπαλλοῦσιν καὶ αὐτοῦ ἐν τῶν
Μαρωνείων ἀποβῆ ἐξ ἐργαζῶν ἀπὸ τῶν δὲ
τοῦ ἐνὶ Θράκης ἐλαφύρου Ὀνόμαστος¹⁰ Μελαψῶ
τῶν μεσημβρινῶν ἀπὸ τῆς Θράκης, τῶν ἐ-
χουσῶν ἠλιώμα τὸν ἀναπέλει καὶ ἡ
Μαρωνεία¹¹. Ἐλθὼσα ἀπὸ τὸ ἐλαφύρου ἐρυπὸς
οἶνος, ὅν ἐυδαίει ὁ Ὀμηρῶς¹² ὡς ἀνδύρ, ἀν-
ρασιον δεινῶν ὠλόν», ὁ Ὀδύσειος¹³ καὶ ὁ Πη-
ριός καὶ τῶν ἐν τῇ περιεργεία μελαψῶ
Μαρωνείας καὶ Μαίριος ἀπὸ τῆς γαλιπὸς
οἶνος, ἐλαφύμενος καὶ ἦδη ὑπὸ τῆς γαλιπῶν [Μοῦσος].

10. Ποσειδ. ἰσχυρ. xxiii, ii καὶ 13.
11. Droysen, Ἰσχυρ. (Μελαψῶν Παρλαγίδου) Τόμ. Α. σ. 187.
12. Ὀμηρ. Ὀδύσ. I, 205-211.
13. Ovid. IX, 197.

μοίον¹⁴.

Ἡ Μαρκωνεία διετέλει ἐν συμπληρώσει αὐτῆς
καὶ κατὰ τὸν Νέστορα μ. χ. αἰῶνα, διαγα-
βαρομένη μετὰ τῶν ἀπορημομένων ὡς καὶ παρὰ
τοῦ Ἀμμιανοῦ¹⁵ ὅσα ἔδρα ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἐπι-
τῶν βυζαντινῶν χρόνον ἀπέχει μέρος τῆς ἐ-
κκλησιαστικῆς ἱστορίας, ὡς βεβαιούται καὶ παρὰ τοῦ
Ἱεροσολίτου (Συμεὼν β΄). Ἐν Μαρκωνείᾳ ἦτο καὶ
ἡ πρώτη ἐπισκοπὴ καὶ ἐκκλησία Ἰωσαφίας (382
μ. χ.), καλεσθεῖσα ἐξ ἐπιπέδου καὶ Ἰωσαφίας οἰκογε-
νείας, ἣς ἐπιμελούμενος τὸν ἀδελφόν καὶ ἀρχιεπί-
σκοπον Οὐβαῖον κληρικότατον ἐπισκοπὸν Κιπρίτης,
συνελεύθη αὐτὸν παρὰ τῶν Φορητῶν τῶν ἐαυτῆς
γονέων. Ἐν τῆς ἀρχαῖς αὐτῆς ἦτο καὶ ὁ Σω-
κράτης, τὰ κτήματα τοῦ αὐτοῦ δὲν διακρίνοντα
ἐπὶ σερνότητι, ὅσως ἐγονεύθη ὑπὸ τοῦ Προξέμαίου,
ὅν ἐν Ἀρτιοχίᾳ διακρίβων ἤγεγε ἐπιμετρώματα
διὰ τὸν Νέστορα τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἰερωνῆς [γὰρ¹⁶.

14. Μητροπολίτου περιγραφῆ Μαρκωνείας (1871) διὰ τοῦ ἐξῆς Νεστο-
ρίτου ἐπιπέδου συντάμα τοῖς Βιστορίκοις τοῖς Ἰγδὸς
καὶ τῶν Ζαντινῶν γυναικῶν τὸ παρῶν:

Καὶ γὰρ γὰρ τῆς Μαρωνείας
καὶ τῆς ὑπὸ τῆς Μαρωνείας
καὶ τῆς ἐκκλησίας Ζαντινῆς
ὡς καὶ τὰ μὲν ἐξ ἑαυτῆς.

15. Ἀμμιανὸς Marcel. Rerum Gestarum XXVII, IV, 12

Μαρώνεια.

γαμον.¹⁵

ὡς ἢ ἐώμερον ἐν τῇ οἰνωαραγωγῇ Μα-
 ρωνεία ἐμάλο ἰδιαίονως ὁ Διονυσὸς ἢ μορ-
 γῆ καὶ τ' ὄνομα τοῦ ὄποιου εἶναι νεχαραμμένη
 ἐπὶ νομισμάτων αὐτῆς, γερῶντων βότρυν διαγυ-
 γῆς ἢ κῆμα ἀπείρου. ὡσαύτως ἐπαλειέλο καὶ
 ὁ Ἰωάννης, ὡς ἰσοπέθει ἐξ ὄρων τῆς ὠ-
 γῆς καὶ τῆς νομισμάτων ἐξ ἧν εἰσιν ἰον-
 ται ὁ ἰσως καὶ τὸ ἠεροδόσιον ἀνδρῶν,
 ἐπιθήματα τοῦ θεοῦ τοῦτο τοῦ Ἰησοῦ.
 Ἦσαν τῶν θεοειδῶν ἐπὶ τὸ ἐπειρα τῆς
 ἀφραίας ὠγῆς, ἐν αἷς καὶ μίτρον ἀμ-
 γιναίον.¹⁴

16. Ἰων. XIV, 13, δια τῶν ἐπὶ τῶν βυρροχικῶν εἰχου:
 « εἰς οὐχ' ὅσιν τρωματῶν τοῦ νέκρον ὡθευ »
 (ἐπὶ τῆς ἀναλήσεως τοῦ Σουλῶν γίγει ὁ Ἰ-
 ἰήνας (XIV, 13) ἀλφουτοῦ οὐν ὁ τοῦ Προγεμαίου
 ἐπαληγῶν καὶ τῆς ἡσῶ γαβῶν αὐτόν καὶ
 εἰς μόνυοῖν νεραμίδα ἐμβαζῶν καὶ ἀγαζῶν εἰς
 τὸ ὠγῆγοῦ καλεῶντιε.
 17. Head αἰ. 6. 326. — B. C. H. 4 (1880) σ. 50 ἐω.
 18. Ὄρα νεργραγῆν τοῦτων ἰσο Reinach εἰς B. C. H.
 5 (1881) σ. 87 καὶ ἐω. καὶ 8 (1884) σ. 8 καὶ ἐω.
 καὶ σ. 141